

Datum van
inontvangstneming

:

27/02/2017

Zaak C-31/17

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

23 januari 2017

Verwijzende rechter:

Conseil d'État (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

18 januari 2017

Verzoekende partij:

Sucrierie de Toury SA

Verwerende partij:

Ministre de l'Économie et des Finances

CONSEIL D'ÉTAT

[OMISSIS]

Nr. 387833

[OMISSIS]

Gelet op de navolgende procedure:

De onderneming Sucrierie de Toury heeft de tribunal administratif d'Orléans (bestuursrechter in eerste aanleg Orléans) verzocht de Staat te veroordelen tot betaling van een bedrag van 98 768 EUR ter vergoeding van de schade die zij stelt te hebben geleden wegens de te late omzetting van richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit. De tribunal administratif d'Orléans heeft haar verzoek bij vonnis nr. 1201723 van 31 januari 2013 afgewezen.

Bij arrest nr. 13NT00966 van 18 december 2014 heeft de cour administrative d'appel de Nantes (bestuursrechter in tweede aanleg Nantes) het hoger beroep van Sucrerie de Toury tegen dit vonnis verworpen.

Bij cassatieberoep [OMISSIS] verzoekt Sucrerie de Toury de Conseil d'Etat (hoogste bestuursrechter):

1) dit arrest te vernietigen;

2) [OMISSIS]

Zij betoogt dat de cour administrative d'appel de Nantes:

- blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de regeling houdende belastingvrijstelling voor aardgas dat bestemd is voor warmtekrachtkoppeling uitsluitend valt onder artikel 15 van richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en [Or. 2] elektriciteit, dat de lidstaten de mogelijkheid biedt energieproducten die worden gebruikt voor warmtekrachtkoppeling vrij te stellen van belastingen, en niet – minstens gedeeltelijk voor het aandeel van aardgas waarmee door verbranding elektriciteit kan worden opgewekt – onder artikel 14, lid 1, van die richtlijn, dat bepaalt dat de lidstaten vrijstelling van belasting verlenen voor energieproducten die worden gebruikt voor de productie van elektriciteit;

- blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat artikel 266 quinquies van de code des douanes (douanewetboek) in overeenstemming is met artikel 15 van richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003, terwijl van de mogelijkheid tot belastingvrijstelling die dit artikel bood, enkel gebruik kon worden gemaakt vóór het verstrijken van de omzettingstermijn van die richtlijn;

- zijn arrest ontoereikend heeft gemotiveerd met betrekking tot de weigering om rekening te houden met de brief van de Europese Commissie van 16 mei 2011 die zij heeft overgelegd;

- in strijd met zijn functie heeft gehandeld door te weigeren het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 14 en 15 van richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003.

Bij verweerschrift [OMISSIS], vordert de ministre des finances et des comptes publics (minister van Financiën en Overheidsrekeningen; thans minister van Economische Zaken en Financiën) de verwerping van het cassatieberoep. Hij stelt dat de door de onderneming aangevoerde middelen ongegrond zijn.

[OMISSIS]

Overwegende hetgeen volgt:

1. Uit de processtukken die aan de feitenrechters zijn overgelegd, komt naar voren dat Sucrierie de Toury een warmtekrachtkoppelingsinstallatie exploiteert waarvoor zij aardgas als brandstof gebruikt. Over het aardgas dat aan Sucrierie de Toury is geleverd tussen 1 januari 2006 en 25 december 2007 heeft de leverancier haar de binnenlandse belasting op het verbruik van aardgas als bedoeld in artikel 266 quinquies van de code des douanes in rekening gebracht; het betrokken bedrag is door hem afgedragen **[Or. 3]**. Aangezien volgens Sucrierie de Toury die leveringen vrijgesteld hadden moeten zijn van die belasting overeenkomstig artikel 14 van de richtlijn van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit, heeft zij de minister van Begroting verzocht de schade te vergoeden die zij stelt te hebben geleden doordat de Staat de richtlijn te laat heeft omgezet. Zij stelt cassatieberoep in tegen het arrest van 18 december 2014 waarbij de cour administrative d'appel de Nantes haar hoger beroep heeft verworpen tegen het vonnis van de tribunal administratif d'Orléans van 31 januari 2013 houdende afwijzing van haar verzoek de Staat te veroordelen tot het betalen van een vergoeding voor deze schade.
2. Uit de opeenvolgende versies van artikel 266 quinquies van de code des douanes die van toepassing zijn op de litigieuze periode, blijkt dat de leveringen van aardgas dat bestemd is om als brandstof te worden gebruikt voor de productie van elektriciteit, vrijgesteld zijn van de binnenlandse belasting op het verbruik van aardgas. Deze vrijstelling geldt echter niet voor de leveringen van aardgas dat bestemd is om in warmtekrachtkoppelingsinstallaties te worden gebruikt behalve, vanaf 1 januari 2007, op voorwaarde dat de producenten van de door deze installaties voortgebrachte elektriciteit, enerzijds geen overeenkomst met verplichting tot afname zijn aangegaan als bedoeld in de loi du 10 février 2000 relative à la modernisation et au développement du service public de l'électricité (wet van 10 februari 2000 tot modernisering en ontwikkeling van de openbare dienst van elektriciteitsvoorziening), en anderzijds afzien van de bijzondere belastingvrijstelling van artikel 266 quinquies A van dit wetboek. Dit artikel voorziet, uitsluitend voor installaties die ten laatste op 31 december 2007 in dienst zijn gesteld, in een belastingvrijstelling voor het aardgas dat is verbruikt gedurende een periode van maximaal 5 jaar vanaf hun inbedrijfstelling. Op grond van deze bepalingen, gelezen in hun onderlinge samenhang, is het door verzoekster in haar warmtekrachtkoppelingsinstallatie verbruikte aardgas niet vrijgesteld van de binnenlandse belasting op het verbruik van aardgas.
3. In lid 1 van artikel 14 van de richtlijn van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit wordt bepaald: „[...] onverminderd andere communautaire bepalingen, verlenen de lidstaten voor onderstaande producten vrijstelling van belasting, op voorwaarden die zij vaststellen met het doel een juiste en eenvoudige toepassing van deze vrijstelling te verzekeren en fraude,

ontwijking of misbruik te voorkomen: a) energieproducten en elektriciteit die worden gebruikt voor de productie van elektriciteit en elektriciteit die wordt gebruikt tot instandhouding van het vermogen elektriciteit te produceren. De lidstaten kunnen deze producten echter uit milieubeleidsoverwegingen aan belasting onderwerpen zonder inachtneming van de in deze richtlijn vastgestelde minimumbelastingniveaus. [...]”. Artikel 15 van deze richtlijn luidt: „1. Onverminderd andere communautaire bepalingen, kunnen de lidstaten onder fiscaal toezicht gehele of gedeeltelijke belastingvrijstellingen of -verlagingen toepassen op: [...] c) energieproducten en elektriciteit die worden gebruikt voor warmtekrachtkoppeling; [...]”. Voorts wordt in lid 5 [, derde alinea.] van artikel 21 [van de richtlijn] bepaald: „Niettegenstaande artikel 14, lid 1, punt a), kunnen de lidstaten kleine elektriciteitsproducenten vrijstelling verlenen mits zij belasting heffen op de voor de productie van die elektriciteit gebruikte energieproducten.” Tot slot luidt artikel 28 van de richtlijn als volgt: „1. De lidstaten dienen vóór 31 december 2003 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. [...] 2. Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 januari 2004 [...]”.

4. Voor de cour administrative d'appel betoogde de onderneming dat de door artikel 15 van de richtlijn aan de lidstaten geboden mogelijkheid belastingvrijstellingen toe te passen op aardgas dat wordt gebruikt voor warmtekrachtkoppeling, niet afdoet aan de in artikel 14 [van de richtlijn] vastgestelde verplichting **[Or. 4]** om het aardgas dat wordt gebruikt voor de productie van elektriciteit vrij te stellen van belasting. Zo verplicht artikel 14 van de richtlijn volgens verzoekster de lidstaten het aandeel van aardgas waarvan het verbruik overeenstemt met de productie van elektriciteit, vrij te stellen van belasting en heeft de in artikel 15 bedoelde mogelijkheid belastingvrijstellingen toe te passen enkel betrekking op het aandeel [van aardgas] dat overeenstemt met de productie van warmte. Dit standpunt is trouwens bevestigd in een brief van het directoraat-generaal Belastingen en Douane-Unie van de Europese Commissie van 16 mei 2011 die aan haar is gericht en die zij heeft overgelegd in hoger beroep. Met het bestreden arrest heeft de cour [d'appel] echter geoordeeld dat het door de onderneming gebruikte aardgas uitsluitend onder artikel 15 van de richtlijn viel, en niet onder artikel 14, en dat haar belastingregeling niet kon worden opgesplitst naargelang het aardgas bestemd was voor de productie van warmte of van elektriciteit.
5. Ten eerste, [OMISSIS] [afgewezen middelen, betreffende schending van artikel 267 VWEU en een onjuiste rechtsopvatting die niet voor de feitenrechters is aangevoerd].
6. Ten tweede betoogt de onderneming dat de cour [d'appel] blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat het aardgas dat zij gebruikt, uitsluitend onder artikel 15 van de richtlijn viel. Op grond van de in punt 4 vermelde brief van de diensten van de Commissie is zij van mening dat de door dit artikel geboden mogelijkheid belastingvrijstellingen toe te passen, enkel geldt

voor het aandeel van aardgas waarvan het verbruik overeenstemt met de productie van warmte, terwijl het aandeel [van aardgas] dat wordt gebruikt voor de productie van elektriciteit verplicht moet worden vrijgesteld van belastingen overeenkomstig artikel 14. De uitlegging van de cour [d'appel] dat de bijzondere regeling van artikel 15 afwijkt van de algemene regeling van artikel 14, vindt evenwel steun in de bewoordingen van artikel 15, die de toepassing van artikel 14 niet uitdrukkelijk beperken tot het aandeel van aardgas dat wordt gebruikt voor de productie van elektriciteit. In die omstandigheden rijst de vraag of energieproducten die worden gebruikt voor warmtekrachtkoppeling uitsluitend vallen onder de mogelijkheid tot belastingvrijstelling waarin artikel 15, lid 1, onder c), van richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 voorziet, dan wel of die mogelijkheid geldt onverminderd de verplichting tot belastingvrijstelling waarin artikel 14, lid 1, onder a), voorziet, wat het aandeel van aardgas betreft waarvan het verbruik overeenstemt met de productie van elektriciteit. Deze vraag is bepalend voor de beslissing die de Conseil d'Etat moet nemen en is moeilijk te beantwoorden. Derhalve moet de vraag overeenkomstig artikel 267 VWEU worden voorgelegd aan het Hof van Justitie van de Europese Unie en moet de behandeling van het cassatieberoep van Sucrerie de Toury worden geschorst totdat het Hof uitspraak heeft gedaan.

BESLIST:

Artikel 1: De behandeling van het cassatieberoep van Sucrerie de Toury wordt geschorst tot het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan over de volgende prejudiciële vraag: **[Or. 5]**

„Vallen energieproducten die worden gebruikt voor warmtekrachtkoppeling uitsluitend onder de mogelijkheid tot belastingvrijstelling waarin artikel 15, lid 1, onder c), van richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 voorziet, of vallen zij ook, wat het aandeel van deze producten betreft waarvan het verbruik overeenstemt met de productie van elektriciteit, onder de verplichting tot belastingvrijstelling waarin artikel 14, lid 1, onder a), voorziet?”

[OMISSIS] **[Or. 6]**

[OMISSIS]